

Nr 254

Av herr **Hanson, Per-Olof, m. fl.**, om anslag till Svenska livräddningssällskapet.

Under 1957 drunknade i vårt land 73 barn i åldern 0—7 år. Därutöver krävde badolyckor av olika slag 55 offer, drunkning genom kapsejsade farkoster 81 och isolyckorna 68 offer. Även om drunkningsolyckorna visat en glädjande tendens att sjunka sedan en lång rad år, är dessa siffror ändå tillräckligt höga för att man såväl från samhällets sida som från enskilt håll måste sätta in alla åtgärder för att söka nedbringa antalet dödsoffer till följd av drunkning.

Den mest aktiva insatsen på detta område utföres av det sedan 1898 verkande Svenska livräddningssällskapet.

Genom framställningar av olika slag har sällskapet stimulerat till statliga och kommunala ingripanden av obestridligt värde för drunkningsolyckornas bekämpande. Genom direkta åtgärder i form av film-, radio- och presspropaganda, uppvisningar och demonstrationer samt inte minst genom tillhandahållande — i huvudsak kostnadsfritt — av olika trycksaker har sällskapet nedlagt ett arbete, som rönt erkännande i vida kretsar.

Arbetet har inte heller varit resultatlöst. Medan antalet drunknade per 100 000 innevånare vid sekelskiftet var 22 har antalet nu sjunkit till omkring 5.

Men mycket återstår att göra innan man nedbringat drunkningsolyckorna till ett minimum.

Bekämpandet av småbarnsdrunkningarna har under de senaste säsongerna utgjort ett viktigt led i sällskapets verksamhet. Förra året anordnades en riksomfattande tävling för skolbarn, där det gällde att formulera goda råd och göra förslag till affischer i förebyggande syfte.

Även när det gäller att motverka isolyckorna bedriver sällskapet en intensiv upplysningsverksamhet med begagnande av radio, film, television, etc.

När det gäller badolyckorna är det utom de badandes egen oförsiktighet framför allt bristen på goda säkerhetsanordningar som är den dominerande orsaken. Sällskapet har i syfte att åstadkomma en bättring på detta område dels anordnat kurser för utbildning av personal, dels medverkat till att ett stort antal livbojar, andningsgungor och bevakningstorn gratis tilldelas landets kommuner.

Sällskapet har dessutom biträtt kommunerna vid anläggandet av friluftsbad, varvid säkerhetssynpunkter av olika slag blivit särskilt väl beaktade.

Ett annat viktigt led i verksamheten har varit anordnande av simlärarutbildning, som på senare år genom sällskapet initiativ införts vid en rad skolor och vid de militära förbanden.

En omfattande rådgivning för anordnandet av simskolor har blivit en naturlig följd av dessa åtgärder. Såväl landsomfattande som regionala simkunnighetstävlingar för skolungdom och vuxna har anordnats för att stimulera intresset för simning och livräddning. Ett vittutgrenat samarbete med civila och militära myndigheter samt med frivilliga organisationer av olika slag för att bl. a. befästa och vidga simkunskaperna har ingått i sällskapet verksamhet.

Svenska livräddningssällskapet strävan har alltid varit att inom ramen för lägsta möjliga administrationskostnader och med i huvudsak frivillig arbetskraft söka få ut bästa möjliga resultat.

De medel som kunnat disponeras har främst kommit från medlemsavgifter, gåvor och blygsamma inkomster av märken och diplom. Statsmedel har vid några tillfällen ställts till förfogande för särskilda ändamål.

Om sällskapet i fortsättningen inför de ökade kraven på tidsenlig propaganda framgångsrikt skall kunna bedriva sin verksamhet, vilken som mål har att spara människoliv, krävs det dock att statsmedel ställs till förfogande.

Dessa medel skulle användas för den centrala propagandan med instruktionsfilmer, bildband, folders, broschyrer etc. samt till konsulentverksamhet under vinterns och sommarens försäsonger.

Det kan i detta sammanhang framhållas, att liknande organisationer i övriga nordiska länder åtnjuter statsmedel för sin verksamhet. Den finska organisationen har sålunda 50 000 svenska kronor per år medan de norska och danska har något mindre.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att till Svenska livräddningssällskapet verksamhet under budgetåret 1959/60 anvisa ett förslagsanslag av 50 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1959

Per-Olof Hanson

Johan Sunne

Rolf Kaijser